

COM 95 (508)
SUE

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

**HARMONISERING AV REDOVISNINGSSYSTEMET: EN NY STRATEGI I
FÖRHÅLLANDE TILL DET INTERNATIONELLA
HARMONISERINGSSYSTEMET**

1. Inledning och sammanfattning

1.1 I de fjärde och sjunde bolagsrättsdirektiven ges en harmoniserad grund för de bokslut som upprättas av de enskilda bolagen och grupperna av bolag inom Europeiska unionen. Genom direktiven har det varit möjligt att få till stånd en generell höjning av redovisningsnormerna och att göra de olika ländernas bokslut mer jämförbara, vilket har underlättat verksamheten över de nationella gränserna. De har slutligen möjliggjort ett ömsesidigt erkännande av boksluten vid notering på fondbörserna i hela unionen.

1.2 I direktiven lämnas emellertid inga svar på alla de problem som de personer, som upprättar och använder boksluten eller som anger redovisningsnormer, ställs inför på 1990-talet. Vissa frågor behandlas överhuvudtaget inte alls i direktiven medan andra löstes i samband med de ursprungliga förhandlingarna om direktiven genom att ett stort antal valmöjligheter eller formuleringar som kan tolkas på olika sätt införlivades i direktiven. De bokslut som upprättats i enlighet med direktiven och med de nationella lagstiftningar som tillämpar dem uppfyller inte de strängare kraven på andra håll i världen, framför allt inte de som ställs av Securities and Exchange Commission i Förenta staterna.

1.3 Följden av det sistnämnda problemet är att stora europeiska bolag som önskar låna upp kapital på de internationella kapitalmarknaderna, oftast på New York-börsen, är tvungna att upprätta ett andra bokslut för detta. Detta är ett påfrestande och kostsamt förfarande som innebär en klar konkurrensnackdel. Upprättandet av mer än ett bokslut kan också skapa förvirring. Dessutom innebär det att bolagen måste rätta sig efter normer (US Generally Accepted Accounting Principles eller GAAP) som har utarbetats utan någon europeisk medverkan. Eftersom fler och fler medlemsstater genomför omfattande privatiseringsprogram och de berörda företagens kapitalbehov ökar, ökar också antalet företag som ställs inför detta problem.

1.4 Den strategi som föreslås i detta meddelande innebär att Europeiska unionen lägger hela sin tyngd bakom det internationella harmoniseringsförfarande som redan är på god väg att upprättas under ledning av International Accounting Standards Committee (IASC). Målet med detta förfarande är att upprätta en rad normer som kommer att godtas på kapitalmarknaderna över hela världen. Samtidigt måste Europeiska unionen se till att bevara sina egna framsteg när det gäller harmonisering eftersom dessa utgör en viktig del av lagstiftningen om den inre marknaden. Unionen behöver därför vidta åtgärder som garanterar att de befintliga internationella standarderna (IAS) är förenliga med gemenskapens direktiv och att de internationella standarder som ännu inte har upprättats kommer att överensstämma med gemenskapslagstiftningen.

1.5 Det är nödvändigt att upprätta ett närmare samarbete inom unionen, genom att verksamheten inom de EU-organ som arbetar med redovisningsfrågor förbättras, så att en gemensam ståndpunkt kan uppnås när det gäller både internationella och EU-interna redovisningsfrågor. Detta skulle leda till ett starkare inflytande från Europeiska unionens sida på debatten om internationell harmonisering och skulle medverka till att förbättra möjligheterna för överensstämmelse vid tillämpningen av överenskomna normer i medlemsstaterna, särskilt när det gäller den sammanställda redovisningen för grupper av bolag.

1.6 Det föreslås att denna reform genomförs med så små ändringar som möjligt i redovisningsdirektiven.

2. Bakgrund

2.1 Harmoniseringen av bolagsrätten grundar sig på artikel 54.3 g i Romfördraget. I rådets fjärde direktiv (78/660/EEG) av den 25 juli 1978 fastställs krav på att alla bolag med begränsat ansvar skall upprätta årsbokslut. I enlighet med det fjärde direktivets rättsliga grund är inte målet att uppnå en fullständig standardisering av redovisningsreglerna. Målet är snarare att den finansiella informationen skall uppfylla kravet på jämförbarhet och likvärdighet. Direktivet ger därför medlemsstaterna och bolagen ett stort antal valmöjligheter till olika redovisningsförfaranden. Jämförbarhet mellan de olika valmöjligheterna garanteras genom den ytterligare information som anges i de noter som skall åtfölja balansräkningen och resultaträkningen. Undantag medges för små och medelstora företag.

2.2 Rådets sjunde direktiv (83/349/EEG) av den 13 juni 1983 avser sammanställd redovisning. I det fastställs att ett moderbolag, utöver sitt eget bokslut, skall upprätta en sammanställd redovisning och en sammanställd årsrapport i vilken gruppens finansiella situation skall framställas som om den vore ett enda företag.

2.3 Efter dessa direktiv följde två direktiv som behandlade den finansiella information som skall lämnas av banker och andra finansinstitut (rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986) och av försäkringsföretag (rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991). I dessa direktiv anges de undantag från det fjärde och det sjunde direktivet som är nödvändiga för att beakta de särskilda egenheter som är betecknande för de berörda företagen.

2.4 Problem i samband med tillämpning och tolkning av direktiven diskuteras i den kontaktkommitté för tillämpning av redovisningsdirektiven som har upprättats i enlighet med artikel 52 i det fjärde direktivet. En representant för kommissionen innehar ordförandeskap i kommittén som vanligtvis sammanträder två gånger per år. Den är sammansatt av experter från de behöriga ministerierna i medlemsstaterna.

2.5 Det fjärde och det sjunde direktivet och de senare ändringarna till dessa har antagits och genomförts först efter vissa svårigheter och inga ytterligare framsteg har sedan dess gjorts på EU-nivå när det gäller harmonisering av de grundläggande reglerna för redovisning och finansiell information. Det råder oenighet medlemsstaterna emellan om nyttan med direktiv som instrument för harmonisering av redovisningssystemet: vissa medlemsstater skulle föredra en mera allmän internationell harmonisering och/eller en harmonisering baserad mera på normer än på lagstiftning.

2.6 I samband med en konferens som kommissionen organiserade år 1990 om den framtida harmoniseringen av redovisningsnormer inom EU, uttalade man sig entydigt för att antalet valmöjligheter i direktiven inte skulle minskas, att ingen ny lagstiftning skulle antas inom den närmaste framtiden och att det var nödvändigt att beakta de harmoniseringssträvanden som sker på en bredare internationell nivå.

2.7 Efter den konferensen upprättade kommissionen ett rådgivande redovisningsforum. Syftet med det är dels att inleda debatt om redovisningsfrågor på europeisk nivå, dels att utöva inflytande över arbetet vid de nationella standardiseringsorganen. De nationella standardiseringsorganen och de europeiska sammanslutningarna för dem som använder och upprättar bokslut arbetar tillsammans i

detta forum för att hitta tekniska lösningar på ett antal problem som ännu inte har behandlats i redovisningsdirektiven. Efter vissa inledande svårigheter har forumet utträtt ett utmärkt arbete. I brist på ett tydligt mandat har emellertid resultatet av deras arbete inte haft tillräcklig tyngd för att utöva ett verkligt inflytande på utvecklingen inom redovisningsområdet.

2.8 Till följd av konferensen beslutade kommissionen även att anta IASC:s (International Accounting Standards Committee) inbjudan att bli medlem i dess rådgivande grupp och att delta som observatör i dess styrelse. IASC är en privat organisation som bildades 1973 av företrädare för yrkesverksamma inom redovisning. Organisationen har inriktats på att utveckla ett omfattande system av internationella redovisningsnormer. Dessa normer som inte är lagligen bindande används ändå av flera stora och multinationella företag i hela världen och har även haft inflytande över standardiseringsförfarandet i flera länder. International Organisation of Securities Commissions (IOSCO) slöt nyligen ett avtal med IASC om ett gemensamt handlingsprogram som syftar till att på medellång sikt frambringa en uppsättning viktiga internationella redovisningsnormer som skall tillämpas av företag som eftersträvar börsnotering i flera länder. Genomförandet av detta skulle göra det lättare för de europeiska bolag som tillämpar internationella redovisningsnormer att få tillträde till de internationella kapitalmarknaderna, framför allt Förenta staternas.

2.9 Redovisningsnormerna har också behandlats i flera andra internationella fora (FN, OECD m.fl.). WTO:s arbetsgrupp om yrkesmässiga tjänster fick helt nyligen i uppdrag att utfärda rekommendationer i syfte att avlägsna onödiga handelshinder när det gäller redovisningsnormer. Man uppmanades också att "särskilt inrikta sig på användandet av internationella normer" under beaktande av de internationella standardiseringsorganens arbete.

3. Behovet av en ny strategi

3.1 Genom de fjärde och sjunde direktiven har de olika redovisningstraditioner som fanns i medlemsstaterna innan direktiven antogs kunnat vara kvar. Samtidigt har dock direktiven utövat ett verkligt positivt inflytande. Kvalitén på den finansiella informationen har avsevärt förbättrats i medlemsstaterna. Det fria utbytet av jämförbar finansiell information är en viktig förutsättning för att den inre marknaden skall fungera på ett riktigt sätt och bidrar till att gynna konkurrensen.

3.2 Flera problem behöver dock åtgärdas om de hittills gjorda resultaten skall kunna bevaras och om unionen skall vara i stånd att ta itu med de viktiga utmaningar som den står inför.

3.3 Det problem som är mest angeläget är det som rör europeiska företag med internationell inriktning. De bokslut som upprättas av sådana företag i enlighet med den nationella lagstiftning som följer redovisningsdirektiven är inte längre godtagbara på den internationella kapitalmarknaden. Dessa bolag måste därför upprätta två bokslut, en som överensstämmer med redovisningsdirektiven och en som överensstämmer med de internationella kapitalmarknadernas krav. Denna situation är inte tillfredsställande. Det är kostsamt och de olika siffror som förekommer i olika sammanhang verkar förbryllande för investerare och folk i allmänhet. Det finns en risk för att stora företag i allt större utsträckning kommer att övergå till de amerikanska normerna (GAAP). Såväl dessa

företag som medlemsstaterna förväntar sig nu av unionen att en snabbt genomförbar lösning skall komma till stånd.

3.4 Andra problem hänför sig till själva direktiven. Dessa tillåter flera valmöjligheter och flera redovisningsfrågor som har fått en allt större betydelse sedan direktiven antogs behandlas inte i dem. Detta tillsammans med det faktum att en del av de principer som anges i direktiven tolkas olika i olika medlemsstater har fått negativa konsekvenser för bokslutens jämförbarhet. Utanför EU har avsaknaden av en gemensam ståndpunkt i redovisningsfrågor hindrat unionen att spela en verklig roll i internationella fora där redovisningsfrågor diskuteras. Medlemsstaternas svårigheter att samordna sina strävanden och att hitta en gemensam ståndpunkt verkar också förvirrande på andra europeiska stater som i allt större utsträckning sneglar på EU när de skall upprätta nationella redovisningssystem eller omorganisera dessa.

3.5 En ny strategi behövs också av den anledningen att förändringar har inträffat i medlemsstaterna sedan redovisningsdirektiven antogs, nämligen när det gäller det förfarande genom vilket redovisningsnormer antas. Eftersom redovisningsnormerna måste följa den ekonomiska utvecklingen har många medlemsstater upprättat standardiseringsorgan för redovisning som har till uppgift att förbättra de redovisningsbestämmelser som är införlivade i lagen. Redovisningsarbetet på europeisk nivå måste anpassas till dessa förändringar, givetvis utan att den nu aktuella strategi som grundar sig på direktivet behöver frångås.

4. Tänkbara lösningar

4.1 Kommissionen har undersökt flera tänkbara strategier när det gäller att hantera de problem som beskrivs ovan och har diskuterat dem med medlemsstaterna, senast i samband med kontaktkommitténs möte den 11 - 12 september.

4.2 En lösning på det angelägnaste problemet, nämligen det som rör stora börsnoterade bolag, skulle vara att undanta dem från direktivets tillämpningsområde, så att de får frihet att följa andra bestämmelser. Detta skulle leda till andra frågor, t.ex. om undantagets räckvidd (alla börsnoterade bolag, en del börsnoterade bolag, bolag med betydande utländskt ägande (tredjeland) och om de bestämmelser som de undantagna bolagen i så fall skulle kunna tillämpa (internationella redovisningsnormer, amerikanska normer eller båda). Detta skulle kräva ändring av direktiven vilket skulle ta tid. Slutligen skulle det innebära att man måste överge den enhetliga strategi för harmoniserad redovisning som fungerat så bra i unionen hittills.

4.3 En annan lösning skulle vara att få till stånd ett avtal med Förenta staterna om ett ömsesidigt erkännande av bokslut. Kommissionen har gjort försök att inleda sådana diskussioner, men har mött föga intresse från amerikanskt håll. De bokslut som upprättats av amerikanska bolag i enlighet med de amerikanska GAAP-normerna har i själva verket redan erkänts i alla medlemsstater. Detta är inte fallet i Förenta staterna när det gäller de bokslut som upprättats av europeiska bolag i enlighet med redovisningsdirektiven. Direktiven i sig innehåller inte tillräckligt detaljerade normer för att uppfylla de amerikanska kraven.

4.4 Av de olika internationella organ som arbetar med redovisningsnormer är det för närvarande endast IASC som får fram resultat som har några klara möjligheter att bli

erkända på de internationella kapitalmarknaderna inom en tidsfrist som svarar mot frågans brådskande natur.

4.5 En annan partiell lösning av de kända interna problemen skulle kunna vara att redovisningsdirektiven uppdateras och att tekniska lösningar på de olika redovisningsproblem som hittills inte har behandlats, införlivas i dessa. Det skulle emellertid bli svårt att enas om vilka frågor som skulle behandlas i en sådan översyn. Det är tänkbart att en del medlemsstater skulle försöka få till stånd nya förhandlingar om de delar av de direktiv som de ogillar. Att förbereda och förhandla om en sådan viktig översyn av direktiven skulle ta lång tid och nya frågor skulle antagligen ha dykt upp vid den tidpunkt då ändringarna slutligen antas och genomförs i medlemsstaterna. Det bästa vore att begränsa ändringar av direktiven till sådana fall där det är nödvändigt för att garantera rättssäkerhet.

4.6 En annan möjlighet som har diskuterats är att skapa ett europeiskt standardiseringsorgan för redovisning. Att upprätta ett sådant organ (vilket innebär krav på lagstiftning) och utarbeta omfattande europeiska redovisningsnormer skulle ta en hel del tid i anspråk. De flesta medlemsstater har uttryckt betänkligheter mot skapandet av ytterligare normer, framför allt mot bakgrund av de framsteg som redan uppnåtts med hjälp av IAS-normerna.

5. Förslag till strategi

5.1 Vid utarbetandet av den rekommenderade strategin för att lösa de aktuella redovisningsproblemen har kommissionen särskilt beaktat de principer för subsidiaritet och proportionalitet som nu är införlivade med Maastricht-fördraget. Ny lagstiftning eller ändringar av den befintliga gemenskapslagstiftningen bör i största möjliga utsträckning undvikas. Det är också önskvärt att undvika inrättandet av nya normer utöver de som redan finns eller är under utarbetande. Ett mera flexibelt system är nödvändigt för att snabbt kunna reagera på nuvarande och framtida utvecklingar. Samtidigt måste upprätthållandet av nödvändig rättssäkerhet och beaktandet av gemenskapslagstiftningen garanteras.

5.2 För att lösa den viktiga fråga som rör europeiska bolag vilka eftersträvar börsnotering på de internationella kapitalmarknaderna föreslår kommissionen att, inom ramen för kontaktkommittén, anmoda medlemsstaterna att med förtur undersöka om den befintliga IAS-normen överensstämmer med redovisningsdirektiven. Att se till att normerna överensstämmer med redovisningsdirektiven är viktigt som ett första steg för att medlemsstaterna skall kunna utfärda tillstånd åt sina stora företag att upprätta bokslut på denna grund. (Det åligger medlemsstaterna att förfara på liknande sätt med den egna nationella lagstiftningen. Eftersom de nationella lagstiftningarna inte utnyttjar alla de möjligheter som finns i direktiven, kan det inträffa att en IAS-norm som överensstämmer med direktiven strider mot nationell lagstiftning).

5.3 Om granskningen visar att direktiven inte överensstämmer med IAS-normerna, måste problemen granskas från fall till fall. Kommissionens preliminära uppfattning är att få om ens några svårigheter kommer att uppstå. I händelse av problem måste en lösning hittas. En lösning vore att be IASC ändra den berörda normen. En annan lösning skulle vara att ändra direktiven. IASC:s styrelse har sagt att man är villig att göra en ny undersökning av de IAS-normer som eventuellt visar sig inte överensstämma med

direktiven. Om det är absolut nödvändigt kommer kommissionen att föreslå ändringar i direktiven. Om direktiven måste ändras för att lösa ett problem mellan en IAS-norm och en bestämmelse i ett direktiv anser kommissionen att man allvarligt måste beakta att ge sådana befogenheter åt en kommitté att en ändring av redovisningsdirektiven kan påskyndas. Det kan i själva verket inte uteslutas att nya problem med IAS-normer kan komma att uppstå i framtiden och det skulle vara bra om EU i så fall snabbare kunde anpassa sitt regelverk.

5.4 För att garantera ett lämpligt europeiskt inflytande över det fortsatta arbetet i IASC, kommer kontaktkommittén att undersöka och söka att få till stånd en gemensam ståndpunkt när det gäller "Exposure Drafts" (eller förslag till normer) som offentliggörs av IASC. På så sätt kan unionens gemensamma ståndpunkt när det gäller förslag till åtagande lämnas till IASC. Detta kommer gradvis att ge unionen ett ökat inflytande över IASC:s arbete, även över bestämmandet av vilka frågor IASC tar upp, så att resultatet av dess arbete i större och större utsträckning kommer att återspegla EU:s ståndpunkt.

5.5 För att skapa ett system för fastställande av en gemensam ståndpunkt i frågor som exempelvis rör överensstämmelse med IAS-normerna föreslås att utökade befogenheter ges till kontaktkommittén. Dess befogenhet att behandla tekniska frågor kommer att stärkas genom upprättandet av underkommittéer som kommer att kunna förfoga över nödvändig teknisk expertis. Arbetet kommer att organiseras på ett pragmatiskt sätt i samarbete med medlemsstaterna för att reducera extrautgifterna.

5.6 Kontaktkommitténs arbete bör inriktas på den sammanställda redovisningen. En mera generell strategi som också inbegriper enskilda bokslut skulle sannolikt ge upphov till tvister, eftersom dessa i många medlemsstater har direkt samband med skattedeklarationen. En inriktning på bolag som upprättar sammanställd redovisning är också berättigad, eftersom dessa bolag är mera direkt berörda av de problem som beskrivs ovan.

5.7 Strävandena efter att förbättra redovisningarnas jämförbarhet kommer att fortsätta för de företag som inte är direkt utsatta för trycket från de internationella kapitalmarknaderna och som upprättar sammanställd redovisning. Kontaktkommittén bör intensifiera sina strävanden för att uppnå en harmoniserad strategi genom att lösa de praktiska problem som uppstår i samband med tillämpningen av direktiven. Genom diskussioner inom kontaktkommittén kommer kommissionen att sträva efter att garantera en bättre samordning av den verksamhet som utförs av de olika organ i medlemsstaterna som ansvarar för utarbetandet av redovisningsnormer. Kommissionen kommer att besluta om hur man bäst skall använda kommitténs råd genom att till exempel införliva dem i ett tolkningsmeddelande eller i en rekommendation. Kommissionen kommer att ge lämplig publicitet åt kontaktkommitténs arbete i de fall där det behövs. De små och medelstora företag som vill låna upp kapital utifrån kommer slutligen sannolikt att få tillgång till bättre finansiell information när det gäller sammanställd redovisning.

5.8 Denna flexibla strategi är givetvis endast möjlig inom de gränser som redovisningsdirektiven ställer. Beaktande av direktiven måste garanteras och när det är nödvändigt ur rättssäkerhetssynpunkt kommer kommissionen inte att tveka att ge nödvändiga förslag till ändring av direktiven. Genom ett effektivt tekniskt samarbete i kontaktkommittén kommer ytterligare lagstiftning i de flesta av fallen att kunna undvikas. Det är därför viktigt att alla institutioner som ansvarar för upprättandet av

redovisningsnormer på nationell nivå deltar i kontaktkommitténs arbete och att deras representanter har nödvändig kunskap för att kunna ge bidrag till de tekniska diskussionerna.

5.9 Rådgivande redovisningsforumet kommer att fortsätta sin verksamhet som rådgivande organ. Forumet kommer att se till att de som använder och upprättar bokslut upprätthåller en nära kontakt med EU:s arbete inom redovisningsområdet även i framtiden. Samordning mellan forumet och kontaktkommittén skulle lämpligen kunna säkerställas genom en inbjudan till kontaktkommitténs medlemmar att delta i forumets möten och genom att forumets experter fick delta i kontaktkommitténs tekniska arbete.

6. Slutsatser

Unionen behöver snabbt vidta nödvändiga åtgärder för att ge dem som använder och upprättar bokslut visshet om att de företag som önskar börsnoteras i Förenta staterna och på världsmarknaden i övrigt även i fortsättningen får stödja sig på EU:s struktur på redovisningsområdet och att amerikanska GAAP, som varken de eller deras regeringar har något inflytande över, inte är den enda valmöjligheten. Det är också nödvändigt att slå fast att gemenskapen inte har för avsikt att överge sina strävanden efter harmonisering av redovisning utan snarare ämnar intensivifiera sitt engagemang och sitt bidrag till den internationella standardiseringsprocess som nu pågår och som erbjuder den effektivaste och snabbaste lösningen på internationellt verksamma företags problem. Om dessa budskap skall ha någon effekt behöver de medlemsstaternas uttalade stöd och medgivande.

Meddelande från Mario Monti till kommissionen

Ärende: Harmonisering av redovisningssystemet: En ny strategi i förhållande till det internationella harmoniseringssystemet

Europeiska företag som är internationellt verksamma, de s.k. "internationella marknadsaktörerna", står inför det problemet, att de bokslut som de upprättar med stöd av sin nationella lagstiftning och som i sin tur är baserad på redovisningsdirektiven inte anses tillfredsställande. Detta gäller särskilt om de önskar låna upp kapital på den internationella kapitalmarknaden, särskilt om de önskar bli börsnoterade i Förenta staterna. Då fler och fler medlemsstater genomför betydande privatiseringsprogram och då de berörda företagens kapitalbehov ökar, ökar också antalet företag som ställs inför detta problem.

För att överbrygga klyftan mellan de nuvarande kraven på finansiell information inom EU och de internationella kapitalmarknadernas behov föreslås en ny strategi. Denna strategi överensstämmer till fullo med de principer om subsidiaritet och proportionalitet som anges i Maastricht-fördraget. Den kommer också att medverka till att hjälpa europeiska företag att anpassa sig till den nya internationella omgivning som kännetecknas av ökad konkurrens och ett tilltagande ömsesidigt beroende - ett av målen med Vitboken om tillväxt, konkurrenskraft och sysselsättning.

I stället för att ändra de befintliga direktiven går förslaget ut på att förbättra den nuvarande situationen genom att EU deltar i det arbete som utförs av IASC (International Accounting Standards Committee) och IOSCO (International Organisation of Securities Commissions) i syfte att få till stånd en mera omfattande internationell harmonisering av redovisningsnormerna. När en gemensam undersökning har genomförts med medlemsstaterna om huruvida de internationella redovisningsnormerna överensstämmer med redovisningsdirektiven, vet de europeiska företag som vill upprätta sammanställd redovisning på grundval av internationella redovisningsnormer i vilken utsträckning de kan göra detta utan att bryta mot direktiven.

Denna nya strategi innebär inte att EU överger sina strävanden att harmonisera redovisningsområdet. Tvärtom måste EU upprätthålla och vidareutveckla det man själv uppnått inom det område som rör harmoniseringen av redovisningsområdet samtidigt som principerna för subsidiaritet och proportionalitet beaktas. Genom en förbättring av den interna samordningen torde EU också vara i stånd att spela en aktivare roll vid utarbetande av internationella redovisningsnormer.

Till grund för den föreslagna strategin ligger kommissionens och medlemsstaternas gemensamma strävanden efter att göra boksluten mer jämförbara, framför allt vad gäller de stora, börsnoterade företagen. Sammanställd redovisning kommer att prioriteras. Strävandena efter att göra boksluten mer jämförbara vid de företag som upprättar sammanställd redovisning och som inte är direkt berörda av trycket från de internationella kapitalmarknaderna kommer också att fortsätta.

Av de angivna skälen kommer den befintliga kontaktkommittén att ges en ny struktur. Genom en effektiv samordning av den verksamhet som utförs av de olika organ i medlemsstaterna som ansvarar för upprättandet av redovisningsnormer torde det bli möjligt att, i de flesta av fallen, undvika ny gemenskapslagstiftning. Genom en sådan samordning skulle det också bli möjligt för EU att anta en ståndpunkt när det gäller redovisningsfrågor som skulle kunna försvaras internationellt. Om inte EU lyckas presentera en tydlig och gemensam ståndpunkt under IASC-förfarandet är risken stor att besluten om krav på finansiell information för de stora europeiska företagen kommer att tas i Förenta staterna utan att EU får möjlighet att påverka.

För att lösa eventuella motsättningar mellan internationella redovisningsnormer och redovisningsdirektiven kan det bli nödvändigt att ändra de senare. I sådana fall bör införandet av ett kommittéförfarande i direktiven på allvar beaktas så att man får till stånd ett flexiblere system för framtida ändringar.

Huvuddragen i denna nya strategi om redovisning skisseras i det bifogade meddelandet till rådet. Meddelandet åtföljs av en resolution som utgör grunden för det framtida arbetet inom redovisningsområdet. Om den tidsfrist som behövs för förberedelserna medger detta skulle det vara värdefullt om meddelandet kunde godkännas av rådet för den inre marknaden i samband med dess möte den 23 november.

Många stora europeiska företag som vill låna upp kapital på den internationella kapitalmarknaden väntar på en signal från EU innan de bestämmer sig för hur de skall lägga upp sin finansiella information. Flera medlemsstater väntar också på ett initiativ från kommissionen innan de antar lämplig lagstiftning. Det är därför viktigt att detta meddelande godkännas så snart som möjligt.

Denna nya strategi har diskuterats med medlemsstaternas representanter i kontaktkommittén om redovisningsdirektiv. Det har vunnit stort stöd bland medlemsstaterna som alla har understrukt att det är nödvändigt att handla snabbt.

Kommissionen anmodas därför

1. godkänna bifogade meddelande
2. överlämna meddelandet till rådet och Europaparlamentet.